

[Arentoft.]

jfr. betænkning nr. 760 om radio- og fjernsynsprogrammer for søfarende fra 1975, kapitel 5, så må produktions- og ophavsretsspørgsmålet løses.

Vedrørende produktion er der private firmaer, der har givet udtryk for deres vilje til at installere anlæg i Danmark, hvor produktionen af kassetter ville kunne ske til konkurrencedygtige priser og uden at belaste Danmarks radio med yderligere anlæg eller administration heraf og de dermed forbundne omkostninger. Det spørgsmål bør efter min mening undersøges meget grundigt. Men måske løser hele problemet sig, inden man får smølet sig færdig, på den måde, at rederierne slår sig sammen om transmissionssatellitter, så dansk tv kan modtages direkte ude i verden. Det er jo dog stadig væk sådan, at almindelig, æterbåret tv-modtagelse ikke er i strid med ophavsretten.

For det tredje må lov om ophavsret ændres. Når der indleveres manuskripter til tv og der er medvirkende, må honorarerne være således afpasset, at der er betalt én gang for alle. Jeg har selv været ude for det i 1973-74, da jeg skrev manuskript til og medvirkede i en række tv-udsendelser om edb i voksenundervisningen. Jeg fik et honorar og gav samtidig skriftligt afkald på videre rettigheder. Når Danmarks radio har betalt enhver sit, må rettighederne tilhøre Danmarks radio, og så kan udsendelserne også kopieres og sendes ud i kassetteform. Der må derfor fastlægges en forhandlingsprocedure over for ophavsmændenes organisation, og jeg var glad for den oplysning, vi fik fra ministeren for kulturelle anliggender, om, at noget sådant er i gang. Det var jeg ikke klar over.

Men heroverfor står, at svenske søfolk på over 200 skibe har adgang til dels et nyhedsprogram fra Sveriges radio, dels mange hundrede underholdningsudsendelser, alt for et rent symbolsk beløb. Noget lignende gælder i Norge. Selv om både Norge og Sverige startede deres arbejde på kassettefeltet mere end et år efter Danmark, er de således nu begge langt forud for os. Helt aktuelt kan jeg i øvrigt oplyse, at der på den amerikanske ambassade findes et videobibliotek med optagelser fra amerikanske tv-udsendelser, og de kan lånes. Der kan man bl. a. låne tv-duellerne imellem præsident Ford og Jimmy Carter. Altså det er helt up to dating, der findes. Opgaven kan altså løses, bare ikke herhjemme.

Sluttelig vil jeg gerne spørge ministeren, om ikke det principielt må være sådan, at hvad der sendes ud i æteren i radio eller tv, rent faktisk er ude af kontrol, og at enhver kan gøre med det, hvad vedkommende vil. Ministerens svar vil også være af betydning for behandlingen ved revisionen af radiospredningsloven til næste år.

Hilmar Baunsgaard (RV):

Det er rigtigt blevet fremhævet af tidligere ordførere, at det er et gammelt, men endnu uløst problem, som der her for anden gang er stillet forslag om fra fremskridtspartiet. Jeg vil ikke deltage i en almindelig bebrejdelse af, at fremskridtspartiet igen har fremsat lovforslag.

Om det bliver nødvendigt at lovgive, forekommer mig højst tvivlsomt, fordi jeg også med interesse lyttede til ministerens meddelelse om, at der snarest kan ventes et resultat og forhåbentlig derpå omgående forhandlinger og igen snarligt resultat af forhandlingerne mellem de interesserede grupper.

Det er klart, at fremskridtspartiets ordfører gjorde hele ophavsretsproblematikken meget mere enkel, end den er, så enkel, at man kan sige, at når noget har været vist i tv, så er kunstnere og andre hermed ude af billedet, så må de bare finde sig i, at de bliver brugt, hvor og hvornår man vil. Så enkelt er det jo ikke, og så enkelt bør det ikke gøres. Det er også klart, at fremskridtspartiet har ret i at påpege, at det er højst utilfredsstillende for vore søfarende, at vi endnu ikke har fået løst problemet.

Det er grunden til, at jeg siger, at jeg vil vente med at tage endelig stilling til, om der i det hele taget skal foregå noget lovinitiativ. Jeg tror ikke, det bliver nødvendigt, idet jeg nærer tillid til den redegørelse, ministeren gav, og håber, at det er den, der vil komme til at præge et resultat inden, skal vi sige næste forår, hvor sagen forhåbentlig så er afgjort.

Kristine Heltberg (SF):

Der er ingen grund til at dvæle for længe ved forslaget, efter at vi nu har hørt ministerens redegørelse. Selv om det er ganske klart, at problemet virkelig er af stor betydning for de mennesker, det berører, så er der da udsigt til, så vidt vi har fået at vide, at det vil blive løst på en tilfredsstillende måde, på en ret hurtig og gunstig måde ved forhandling. Jeg mener derfor, at det måske er temmelig overflødigt at beskæftige sig med dette lovforslag. Jeg